

Notulen van de openbare vergadering van de gemeenteraad, gehouden op 25 september 2003 om 19.30 uur in het gemeentehuis te Emmeloord.

Aanwezig zijn: de dames H. Binksmartens (VVD), W.R. Bouma (CDA), M.T.B. Droog-Smit (CDA), J. Faber-Sloothoor (PvdA/GroenLinks), A.J. Geluk-Geluk (VVD), H.J. Straatsma-Reuvers (PvdA/GroenLinks), J. Wondergem-Nieuwenhuizen (CDA) en de heren J.W. Bakker (PvdA/GroenLinks), G.P. Dibbitts (P.U.), P.G. van Diepen (P.U.), P.J. van Domburg (P.U.), J.M. van der Est (PvdA/GroenLinks), W.C. Haagsma (P.U.), L.G.M. Hermus (CDA), G. Nentjes (ChristenUnie/SGP), T. Nijdam (PvdA/GroenLinks), H.F.A. Roefs (VVD), P.J. Sanderse (CDA), J. Schipper (CDA), H.J.M. van Steen (P.U.), T. Tuinenga (P.U.), J.J. van der Velde (CDA), P.M.S. Vermeulen (D66), L.G. Voorberg (ChristenUnie/SGP), C. Wagemaker (P.U.) en R.F. Wassink (ChristenUnie/SGP)

Voorzitter: W.L.F.C. ridder van Rappard, burgemeester
Wethouders: Mevrouw I. van Gaalen-van der Kooij (P.U.) en de heren A.H.T. van Meijel (CDA), J. Mulder (PvdA/GroenLinks) en J.A. Ritsema (P.U.)
Griffier: J.M. Even
Afwezig: heer P. Reijenga (CDA)
mevrouw T. Bij de Vaate-de Jong (CDA) (wethouder)

I. Opening

De **voorzitter**: Ik open de vergadering en deel u mede, dat afwezig zijn mevrouw Bij de Vaate en de heer Reijenga.

II. Vaststelling agenda

De **voorzitter**: In de voorankondiging heeft u gezien, dat het horecabeleidsplan voor vanavond op de agenda stond. In de commissie is de behandeling doorgeschoven en daarom is het rapport niet voor vanavond geagendeerd. Het zal in de raadsvergadering van oktober a.s. worden behandeld.

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt de agenda ongewijzigd vastgesteld.

III. Notulen van de vergadering van 28 augustus 2003

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Pag. 234, 11^e regel van onder: De vermelde "50%" moet zijn "15%".

- pag. 246: 7^e alinea, "Men schrok terug voor het maatschappelijk" moet zijn "Men schrok terug voor de maatschappelijke gevolgen".

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. Pag. 230, 4^e alinea, de notuliste heeft niet een klein beetje gelijk, maar heeft helemaal gelijk.

Zonder hoofdelijke stemming worden de notulen, rekening houdend met de wijzigingen, vastgesteld.

IV. Ingekomen stukken

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming wordt over de ingekomen stukken 1 t/m 3 besloten zoals is voorgesteld.

V. Mededelingen

Er zijn geen mededelingen.

VI. Spreekrecht

Hiervoor heeft zich niemand gemeld.

VII. Vragenuur

De **voorzitter**: Hiervoor heeft zich een aantal sprekers gemeld. Allereerst wil ik wethouder Ritsema de gelegenheid geven te reageren op de vragen van de fracties van CDA, PvdA/GroenLinks, Politieke Unie en VVD over het noodlottige ernstige ongeval op het nieuwe bedrijventerrein aan de Markneserweg.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Een aantal fracties heeft vragen gesteld over een dodelijk ongeval, dat in de nacht van vrijdag op zaterdag jl. op het in aanleg zijnde bedrijventerrein De Munt heeft plaatsgevonden. Ik wil beginnen, namens het college, in openbaarheid deelneming te betuigen met de nabestaanden van het slachtoffer. Het ongeval heeft onder een zeer noodlottige samenloop van omstandigheden heeft plaatsgevonden.

Dit is niet het moment om op een aantal detailvragen in te gaan en wel om de volgende reden. Een en ander is nog in onderzoek bij politie/justitie. Daarvan moeten eerst de juiste en exacte gegevens op tafel liggen, alvorens in deze raadzaal in het openbaar over oorzaken, aanleiding en wat dies meer zij te gaan discussiëren. Ik hoop dat de raad daarvoor begrip heeft.

Ook hoop ik dat de raad er begrip voor heeft, dat het vanuit die positie op dit moment niet verstandig is daarop in te gaan. Uiteraard zal deze zaak op een later moment aan de orde komen. Ik wil er aan toevoegen, dat het college intern een diepgaand onderzoek is gestart naar de omstandigheden, zoals die op dat moment waren. Laat duidelijk zijn, de weg had afgezet dienen te zijn.

De **voorzitter**: Er zijn vragen gesteld door de Politieke Unie over het herplaatsen van grafstenen.

De heer **Van Domburg**: Mijnheer de Voorzitter. Steeds vaker bereiken ons klachten en opmerkingen met betrekking tot het in rekening brengen van de zogenaamde kosten voor het herplaatsen van grafstenen door de gemeente. Dit na aanvullende inscriptie. Wetende dat de raad heeft ingestemd met het streven op termijn de exploitatie van de begraafplaatsen kostendekkend te maken, achten wij het niet verdedigbaar kosten in rekening te brengen, waar geen enkele dienstverlening van de gemeente tegenover staat. De fractie van de Politieke Unie verzoekt het college deze handelswijze nogmaals te bezien.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Allereerst wil ik stellen, dat de leges die op dit moment worden geheven voor het herplaatsen en veranderen van grafstenen, zerken en vergelijkbare zaken, conform de legesverordening door de gemeenteraad zijn vastgesteld, vorig jaar, in het kader van het vaststellen van de begroting 2003. De leges die in rekening worden gebracht zijn derhalve conform hetgeen de raad heeft vastgesteld.

Het is goed dit als eerste duidelijk te stellen, want soms kan de indruk worden gewekt dan wel het gevoel ontstaan, dat het college ten onrechte leges in rekening brengt. Dat is niet het geval.

Het afgelopen jaar zijn we een aantal keren met opmerkingen rond het heffen van deze leges geconfronteerd. Dit is voor het college aanleiding om deze zaak goed tegen het licht te houden en goed in beeld te hebben, dat als we spreken over leges, gekoppeld aan dienstverlening: waaruit bestaat die dienstverlening dan. Als we leges heffen, heffen we geen leges als we niets doen. Er gebeuren dus wel degelijk handelingen en dienstverlening op grond waarvan deze leges worden geheven. Ik zeg u toe, dat we dit nog eens goed tegen het licht zullen houden. Bij de vaststelling van de legesverordening 2004 komen we daarop bij de raad terug.

De heer **Van Domburg**: Mijnheer de Voorzitter. We zijn blij met deze toezegging en wij hopen dat het tot resultaat zal leiden. De meeste inwoners van Noordoostpolder verwachten dit.

De **voorzitter**: Voorts de vraag van de Politieke Unie over de verkeerssituatie op de Baan in Ens.

De heer **Van Domburg**: Mijnheer de Voorzitter. Met betrekking tot de verkeerssituatie op de Baan in Ens constateren wij, en met ons vele dorpsgenoten, dat door de grote verkeerstoeloop de veiligheid niet langer is gewaarborgd. Een rondweg, aansluitend op de N50, zou een ideale oplossing zijn. Echter, wanneer zal dat realiteit zijn? Daarop wachten en niets doen achten wij niet langer verantwoord. Het verdient meer dan aanbeveling het vrachtverkeer door middel van simpele bebording – tenminste als deze voorradig zijn – niet via de Baanhoek naar de Enserweg te laten rijden, en ook niet terug, maar dit verkeer via de Zwartemeerweg – N50 af te wikkelen.

Tevens is een stopverbod langs de Baan voor frietetende vrachtautochauffeurs aan te bevelen. Wij verzoeken u dringend op korte termijn middels genoemde mogelijkheden actie te ondernemen. Accepteer niet langer: "daar gaan wij niet over".

Mocht een draaikom een probleem zijn, dan denken wij, dan maar zonder. Dat probleem is niet zo groot dan alles op z'n beloop te laten. De Ensenaren zijn dit alles meer dan zat!

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. De algemene vraag van de heer Van Domburg mondt uiteindelijk uit in het vragen naar een oplossing voor het vrachtverkeer richting het tuinbouwgebied Enserweg. Wij hebben in dat kader al eens met een vertegenwoordiging van glastuinders van de Enserweg om de tafel gezeten. Met "wij" bedoel ik dan ondergetekende en de desbetreffende ambtelijke medewerkers. Wij hadden daar een oplossing op tafel liggen, waarvan wij vonden dat uit een aantal kwaden de minste kwade moest worden gekozen. De minst kwade is in ons geval om het verkeer door de woonwijk tussen de Baan en het begin van de Enserweg weg te halen. Dat houdt in, dat het verkeer komend vanaf de Zwartemeerweg naar de Enserweg, terug moet naar de Zwartemeerweg om de bestemming te bereiken.

Naar aanleiding van het overleg hebben ons signalen bereikt, dat bewoners daarmee niet zo gelukkig zijn. Op een gegeven moment moet je tussen een aantal kwaden kiezen. Wij zijn voornemens om op niet al te lange termijn een bijeenkomst te beleggen met de bewoners, om gezamenlijk deze zaak te bespreken en om te bekijken of we niet een draagvlak kunnen vinden voor verbetering van de situatie, met vermindering van het verkeer in de slinger bij de winkel, langs de katholieke kerk, enzovoort.

Ik kan u toezeggen, dat wij dit op de agenda zetten om met de bewoners van de Enserweg te overleggen – uiteraard zijn de (glas)tuinbouwers daarbij aanwezig. We hopen tot een vergelijk te kunnen komen.

Voor wat betreft de frietetende vrachtwagenchauffeurs het volgende. De situatie is, dat langs de Baan parkeren is toegestaan. De heer Van Domburg pleit er feitelijk voor langs de hele Baan het parkeren te verbieden. Dat is een redelijk vergaande maatregel. Op dit moment zeg ik u niet toe, dat het college van zins is dat te gaan doen.

De heer **Van Domburg**: Mijnheer de Voorzitter. Met deze laatste opmerking ben ik het dus niet eens. De wethouder spreekt over een parkeerverbod langs de hele Baan. Aan de ene kant bevinden zich parkeerplaatsen en insteekmogelijkheden. Daar kan worden geparkeerd. Aan de andere kant staan vrachtauto's op de strook die voor het fietsen is bestemd. Zij nemen de helft van de weg in beslag. U weet hoe druk het in Ens is. Ik verzoek daar een stopverbod voor vrachtauto's te plaatsen.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Ik denk niet dat het zo simpel ligt. Nogmaals, als je daar een verbod maakt, dan is het de vraag of je een verbod kunt maken dat alleen op vrachtwagens van toepassing is. Mij is niet bekend of in de Wegenverkeerswet, waar wordt gesproken over parkeervoorzieningen, in dit geval in de lengterichting, uitzonderingen voor vrachtauto's kunnen worden gemaakt. Ik wil er naar kijken, maar zeg u concreet niets toe.

De heer **Van Domburg**: Het hoeft voor ons niet alleen voor vrachtauto's, het geldt voor alle verkeer. Personenauto's staan hier nooit; het zijn altijd vrachtauto's. De andere auto's gaan of op het plein staan of aan de andere kant van de weg, waar parkeergelegenheid is.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik heb in tweede termijn gezegd, dat ik bereid ben te kijken welke mogelijkheden ons ten dienste staan om hetgeen de heer Van Domburg bepleit te kunnen bereiken.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Het is nu geen commissievergadering, maar ik stel het op prijs als de wethouder terugkijkt naar de discussie die we nog geen maand geleden in deze raad hebben gehad, ook in commissieverband, over het instellen van 60 km/uur, tractorsluizen op parallelwegen aan de Baan, waardoor op termijn nog meer verkeer naar de Baan gaat. Het is goed dit mee te nemen in het gesprek met de bewoners. Wellicht wordt tot de verstandige conclusie gekomen, dat het uiteindelijk niet zo'n goed idee is geweest.

De heer **Bouma**: Mijnheer de Voorzitter. We hebben er uiteraard niets op tegen, dat de Politieke Unie probeert het kampioenschap vragenstellen binnen te halen. Wij verbazen ons er wel over, dat de Politieke Unie wederom de verkeersproblematiek van Ens op de agenda zet, waar dit onderwerp vorige maand uitvoerig aan de orde is geweest. Ik hoop niet dat u hiervan een maandelijks agendapunt zult maken.

De heer **Roefs**: Ook het CDA heeft een maand geleden voorgestemd.

De heer **Bouma**: We hebben niet voorgestemd om iedere raadsvergadering vragen over Ens te stellen.

De heer **Roefs**: Het is een van de grootste en mooiste dorpen in de Noordoostpolder. Het mag de aandacht hebben, maar het is wel opvallend.

De heer **Bouma**: Ik dacht dat het Nagele was.

De **voorzitter**: Vindt u het goed, dat we die discussie in de commissie voortzetten? Dat lijkt me daarvoor een goede plek. De wethouder heeft toegezegd een onderzoek te doen. Ik ga met u naar de vraag die wordt gesteld door de fractie van PvdA/GroenLinks over de asielzoekers.

De heer **Bakker**: Mijnheer de Voorzitter. Wij hebben de volgende vragen:

1. Heeft het college kennis genomen van de verklaring met betrekking tot de eenmalige maatregel asielzoekers van de burgemeesters van de vier grote steden?
2. Is het college het met deze verklaring eens?
3. Is het college bereid een soortgelijke verklaring naar de Tweede Kamer in casu de Vaste-Kamercommissie voor Justitie te zenden?

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter. Het antwoord op de eerste vraag is ja. Ik wil erbij zeggen: met dank voor de informatieve service voor de PvdA/GroenLinks-fractie, die een afschrift van de brief van de burgemeesters van de vier grote steden heeft verstrekt.

Vraag 2: Ik veronderstel van wel, alhoewel we de afgelopen week in het college niet expliciet over deze brief hebben gesproken. Ik veronderstel dat het college het met de brief eens is, omdat de brief aan twee hoofdcriteria voldoet, namelijk:

- de rijksoverheid dient beleid te ontwikkelen en
- de rijksoverheid dient beleid uit te voeren.

Het college beseft, dat de aard en de omvang van de geschetste problematiek in de vier grote steden het sterkst knelt en ook het sterkst tot uiting komt in de problematiek, zoals die is aangekaart. De voorgestelde maatregelen, die de burgemeesters van de vier grote steden voorstellen, sluiten perfect aan bij de collectieve belangenbehartiging, het standpunt dat de VNG namens alle gemeenten in Nederland de afgelopen maanden bij minister Verdonk heeft bepleit.

Het antwoord op vraag 3: Nee, omdat het college het gevoel heeft dat het bijna mosterd na de maaltijd is. Het zou kunnen zijn, dat samen met het college, de fractie van de PvdA/GroenLinks en ook andere fracties in de gemeenteraad op de hoogte zijn van wat zich op dit moment in Den Haag afspeelt. Momenteel vindt over de zogenaamde pardonregeling in de Tweede Kamer een afrondende discussie plaats met het kabinet c.q. de vakminister, minister Verdonk. Daarnaast ontvangen minister en Kamer zeer actuele adviezen van de landsadvocaat. Deze hebben te maken met de juridische haalbaarheid van de pardonregeling, zowel de minimumvariant, als de variant die de burgemeesters van de vier grote steden en de VNG bepleiten.

Gisteren is mij in Den Haag duidelijk geworden, dat de discussies in de Tweede Kamer zijn gevoerd. Het woord is nu aan de Tweede Kamer. Aanvankelijk zouden de stemmingen vanmiddag plaatsvinden, maar het kan ook zijn dat het begin volgende week is. De Tweede Kamer zal conclusies trekken en stemmen over het kabinetsvoorstel, de variant om de pardonregeling te beperken tot 2.200 asielzoekers. De minister heeft gezegd oog te zullen hebben voor schrijnende gevallen. Uiterlijk begin volgende week kunnen we in de krant lezen welke conclusies de Kamer heeft getrokken. Ik veronderstel, dat we snel daarna zullen horen welke conclusies het kabinet daaruit trekt.

Tegen die achtergrond vinden wij het minder functioneel om juist op dit moment daarover een brief te sturen.

Ik heb begrepen, dat minister Verdonk zich tot het uiterste zal inspannen voor het volgende. Als de rijksoverheid uitzetting uit huissituaties zal doen, dan betekent het ook uitzettingen uit het land. Met die opdracht en die ambitie voert deze minister beleid.

Een laatste opmerking. Wij voelen er niets voor, dat de problematiek van het rijk over de schutting wordt gegooid en op het bordje van de gemeente terecht komt.

De heer **Bakker**: Mijnheer de Voorzitter. Ik dank de wethouder voor de positieve beantwoording van de eerste twee vragen.

Op de laatste vraag heeft de wethouder aangegeven, dat mogelijk de Tweede Kamer vandaag al een besluit neemt over het voorstel van het ministerie. Het kan ook zo zijn, dat dit volgende week gebeurt. Een vervolgvraag is: mocht vandaag geen afsluitende besluitvorming plaatsvinden, is het college dan wel bereid een soortgelijke verklaring aan de Tweede Kamer te zenden omdat dit mogelijk, met alle maatschappelijke druk, eventueel de adviezen van de landsadvocaat, kan helpen om delen van de Tweede Kamer mogelijk tot andere gedachten te brengen. Daarbij wijs ik er ook op, dat het Bisschoppencollege een ruimere pardonregeling bepleit.

De heer **Roefs**: Mag ik een vraag stellen aan de heer Bakker? Ik begrijp de problematiek en zeker de brief, die vanuit de grote steden is geschreven. Ik ben benieuwd over hoeveel mensen het in Noord-oostpolder gaat.

De heer **Bakker**: In hoeverre één of tientallen asielzoekers in deze situatie in Noordoostpolder aanwezig zijn, is niet zo relevant. Enerzijds moet je constateren dat het om illegalen gaat; die kennen we niet. Anderzijds gaat het mogelijk om enkele legaal aanwezige asielzoekers. Het gaat om het principe en niet zo zeer om het getal.

De heer **Roefs**: Inderdaad, het gaat meer om het principe. Het is niet zo dat u concreet zegt om hoeveel personen het kan gaan. Het is een discussie ins Blaue hinein en voor de Bühne.

De heer **Bakker**: Wij weten dat er personen zijn, die in deze situatie verkeren. Het gaat niet om een enkeling, maar zeker om een aantal. Het kan wel eens om tientallen gaan.

In onze vraagstelling gaat het om het principe. We hebben gevraagd of het college bereid is actie te ondernemen richting Tweede Kamer, met het doel invloed uit te oefenen. De wethouder heeft daarop, gelet op de huidige stand van zaken in de Tweede Kamer, ontkennend geantwoord. Mijn vraag is: als blijkt dat vanavond geen besluitvorming in de Tweede Kamer plaatsvindt, of het college dan alsnog bereid is een verklaring aan de Tweede Kamer te zenden.

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter. Je kunt met elkaar gaan discussiëren over bereidheid. Het college kiest een andere lijn, namelijk de lijn of het functioneel en effectief is. In de Kamer zijn de kaarten geschud. De discussies zijn ten einde. Men weet in ieder geval hoe het kabinet er over denkt. Het antwoord is nu aan de fracties.

Het college heeft ook bij deze problematiek, vanaf het begin, gekozen voor collectieve belangenbehartiging, waarbij wij een van de 486 gemeenten in Nederland zijn. De belangen en belangetjes in dit dossier worden behartigd door de Vereniging Nederlandse Gemeenten. Om eens een populaire term te bezigen: de VNG zit er dagelijks als de bok op de haverkist op om deze problematiek te verlichten, in een richting zoals de vier burgemeesters van de vier grote steden hebben beschreven. Tegen die achtergrond wil ik het terrein van bereidheid verlaten, maar vind ik het niet functioneel en effectief.

De heer **Bakker**: Mijnheer de Voorzitter. Het standpunt van het college is helder, dat op dit moment functionaliteit boven principes gaat. Wij betreuren dat. We hopen dat in voorkomende gevallen principes belangrijker kunnen worden gevonden dan functionaliteit. Overigens is het wel zo, dat juist in de politiek wordt geluisterd naar wat in de samenleving plaatsvindt. Een gemeente, welke dan ook, is een belangrijke speler in dat maatschappelijke vlak. Ook onze gemeente zou in dat geval, los van de VNG of naast de VNG, net als de vier grote steden – waarom zouden wij minder zijn dan de vier grote steden gezamenlijk – kunnen proberen invloed uit te oefenen op de besluitvorming in de Tweede Kamer.

De **voorzitter**: Ik stel de volgende vragen aan de orde, gesteld door de Politieke Unie, over de bedrijventerreinen in de dorpen.

De heer **Van Steen**: Mijnheer de Voorzitter. In de matrix economisch beleid stond als een van de uit te werken hoofdstukken aangegeven de uitbreiding bedrijventerreinen in de dorpen. Ik heb daarover drie vragen:

1. Wanneer is deze nota gereed?
2. Wanneer wordt deze nota ter instemming aan de raad voorgelegd?
3. Hoe moet ik het verband zien tussen deze door de raad nog niet ontvangen nota over de bedrijventerreinen in de dorpen en het bericht in de krant van 18 september jl. (Dagblad Flevoland), met als kop: Bouwmarkten in de dorpen zijn taboe.

Het betreft hier de conceptbeleidsnota detailhandel/bedrijventerrein.

Mevrouw **Straatsma**: Volgens mij is dit geagendeerd voor de volgende commissievergadering. Ik begrijp dan niet, dat het hier in de raad aan de orde wordt gesteld.

De **voorzitter**: De vragen worden aan het college gesteld. Het is goed dat het college antwoord.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. In het college is geen verschil van mening. Wij hebben een eenduidig antwoord, in tegenstelling tot de verschillende manieren van uitleggen in de raad.

Vraag 1: De nota is ongeveer gereed; de nota komt komende week of over twee weken in het college aan de orde. De nota volgt vervolgens de normale procedure en wordt in de commissie behandeld. De raad heeft in zijn wijsheid besloten om in november a.s. geen officiële raadsvergadering te houden. Ik ga ervan uit, dat de nota in december a.s. op de raadsagenda staat.

Op de derde vraag – is er een verband aanwezig – kan ik antwoorden, dat sprake is van een zeer beperkt verband, omdat het hier specifiek gaat over activiteiten wel of niet op bedrijventerreinen. Het college heeft daaromtrent een vrijstellingsbevoegdheid. Als voorbereiding daarop, bij invulling van bestemmingsplannen, heeft het college daarover onlangs een standpunt bepaald. Dit onderwerp wordt voor de commissie geagendeerd. Ik heb begrepen, dat een en ander in commissie II aan de orde komt, maar ook in commissie III. Het is verwerkt in het bestemmingsplan Kraggenburg, dat in oktober a.s. aan de orde komt.

De heer **Van Steen**: Mijnheer de Voorzitter. Als een toezegging is gedaan een onderwerp in de commissie te bespreken, zoals is gedaan met betrekking tot bedrijventerreinen in de dorpen, en er staat nu al in de krant dat bepaalde activiteiten worden uitgesloten, dan wordt voor de muziek uitgelopen.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Het is een misverstand. Het gaat niet over de bedrijventerreinen op zich. U schrijft terecht in de vraag: al of niet uitbreiden van bedrijventerreinen. Dit gaat over activiteiten, die nu mogelijk zijn. Het college heeft een vrijstellingsbevoegdheid. Vooruitlopend op de invulling van het bestemmingsplan Kraggenburg heeft het college een besluit voor invulling genomen. Het is aan de commissie en de raad om te beoordelen of daarmee wordt ingestemd.

De heer **Van Steen**: Ik blijf erbij, dat het voorbarig in de krant staat. In de commissie komen we daarop terug.

Mevrouw **Geluk**: Ik blijf het een vreemde zaak vinden. In de commissie is bijna letterlijk hetzelfde besproken. Daar zijn twee vragen gesteld: is het een taak van de raad om hierover te besluiten of is het een taak van het college. De tweede vraag is of de inhoud op de agenda kan worden geplaatst. De Politieke Unie komt nu met vragen in de raad. We kunnen het interessant maken als we nu alle agendapunten van de commissie naar de raadsagenda schuiven.

In de commissie zijn vragen gesteld over de procedure én de inhoud. De griffier heeft ons stukken aangereikt, zodat we er met elkaar over kunnen praten, zowel in commissie II als in commissie III.

De heer **Van Steen**: Ik neem aan dat het vragenuurtje, dat we hier hebben, mag worden gebruikt om procedures aan de orde te stellen. Ik veronderstel, dat de procedure iets anders is verlopen dan de bedoeling is geweest. Of ik heb het verkeerd begrepen; ik zie de heer Van Meijel nee schudden.

De heer **Schipper**: Mijnheer de Voorzitter. Ik hoef niet te herhalen wat mevrouw Geluk zegt. Ik ben het helemaal met haar eens. Wij krijgen van de griffier, in overleg met de voorzitter, een reglement voor deze raadsvergadering, op de minuut nauwkeurig gepland. Wij weten al jaar en dag waarvoor een commissie dient: het uitdiepen en het uitvragen, vragen naar elkaars oordeel. Als we dit in de raad doen, dan staat het haaks op het reglement. Als het niet duidelijk is, dan moeten we daarover nog maar eens praten. Ik heb begrepen, dat de commissie dient om het soort vragen, zoals die hier aan de orde zijn, in de commissie te stellen en niet in de raad.

De heer **Van der Est**: Mijnheer de Voorzitter. Volgens mij doet de Politieke Unie indirect het voorstel om de commissie- en de raadsvergaderingen in elkaar te schuiven.

De heer **Van Steen**: Dat is onzin. Ik vraag naar de procedure. Als we in de commissie afspreken, dat nog wordt gesproken over de mogelijkheden op bedrijventerreinen en over uitbreiding daarvan, dan is het voorbarig in de krant te schrijven dat bepaalde activiteiten worden uitgesloten.

We hoeven er dan helemaal niet meer over te praten.

De heer **Van der Est**: Ik geef mevrouw Geluk volkomen gelijk. Ik ben voorzitter van die commissie. De griffier heeft voor stukken gezorgd; het onderwerp is voor de commissievergadering gepland. Het stellen van vragen nu is overbodig.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Ik denk dat het niet zo zeer een kwestie van procedures is, maar een kwestie van bevoegdheden. Het is gebruikelijk dat als het college besluiten neemt, deze worden gepubliceerd. Dat is niets nieuws. Het wel of niet verlenen van vrijstelling van extra activiteiten op bedrijventerreinen is een bevoegdheid van het college. Dit is naar buiten gekomen. Een en ander wordt in bestemmingsplannen verwerkt. Het oordeel is dan aan de commissie en de raad. Dat is volgens de verdeling van de bevoegdheden.

De **voorzitter**: Daarmee valt te leven, mijnheer Van Steen?

De heer **Van Steen**: Moeilijk.

De **voorzitter**: Voorts de vragen van de VVD-fractie.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Mijn vraag betreft de verhouding tussen het college en de raad. De VVD-fractie heeft behoefte aan een toelichting op de uitspraak van wethouder Mulder, zoals geciteerd in de Stentor van 20 september 2003. Wethouder Mulder constateert ter zake historisch erfgoed bij de raad een vorm van koudwatervrees en een gebrek aan lef. Hij adviseert vervolgens een kleine hersenspoeling en ook minder nadruk op economische groei.

De gevraagde toelichting zou kunnen bestaan – maar het mag ook anders – uit:

- een samenvatting van de concrete uitspraken van wethouder Mulder
- een nadere adstructie op het beleidsinstrument kleine hersenspoeling
- een collegestandpunt over genoemde koudwatervrees, het gebrek aan lef bij de raad en het advies tot hersenspoeling, alsmede de mindere nadruk op economische groei.

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter. Het krantenbericht, waaraan de heer Roefs zijn vragen ontleent, heeft betrekking op het symposium Boerderijen in beeld, in het kader van 2003, het Jaar van de Boerderij. Die dag zijn er boeiende inleidingen gehouden over de cultuurhistorische kwaliteiten van boerderijen in Flevoland en in het bijzonder in Noordoostpolder.

De heer Roefs wil in de vorm van een korte samenvatting weten wat mijn inhoudelijke bijdrage op deze dag is geweest. Ik acht dit volstrekt begrijpelijk, gelet op het gevaar dat onjuiste constatering in het bericht in de Stentor kunnen worden gehaald.

Kort samengevat bestond mijn bijdrage in de plenaire discussie uit twee hoofdonderdelen:

- een inhoudelijke bespiegeling over mijns inziens moeilijke bestuurlijke afwegingen van enerzijds ruim baan geven aan economische activiteiten en anderzijds beschermen en behouden van bijvoorbeeld onze ontwerphistorie, de gebouwenhistorie, de streekeigen bouwwerken en de functies van het boeren erf. Met andere woorden: dat gedeelte van mijn inbreng op die dag kan worden bestempeld als "de bestuurder als evenwichtskunstenaar".
- een poging om een stimulerende en zelfkritische reactie te geven op kritische noten, die bezoekers kraakten ten aanzien van belangstelling, kennis en ambitieniveau over onze cultuurhistorie in het algemeen en aard en omvang van onze monumentenlijst in het bijzonder.

Van mijn kant heb ik enige koudwatervrees verondersteld, bij bestuur en raad, met name in de periode 1994-1999, een voor de monumentenlijst cruciale periode. Daarbij tevens de vinger naar mijzelf wijzend. Ik vervulde in deze raad, juist in deze cruciale periode een bepaalde rol. Daarbij heb ik ook metaforisch taalgebruik gehanteerd, zoals "een klein educatief hersenspoelinkje, – zoals de heer Geurts, een van de inleiders, vandaag bij ons heeft gedaan –, is altijd goed en nuttig voor bevolking, bestuur en raad. Dit onder de noemer: niemand is te oud om te leren. Permanente educatie is een groot goed." De aanwezigen konden onmiddellijk de metaforische suggestie plaatsen en herkenden de mix van een serieuze gedachte en symbolische politieke bestuurlijke humor. Ik hoop hiermee de gewenste nadere adstructie te hebben gegeven.

Tot slot, ik heb die dag geen bijdrage geleverd over wenselijkheid of onwenselijkheid ten aanzien van economische groei. De collegeopvattingen hierover, die ook de mijne zijn, zijn vermeld in onze nota Economisch beleid.

In de Stentor staan geen citaten van mij – ik hecht eraan dat te zeggen – behalve wat ik over onze eigen bevolking heb gezegd.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Dit laatste moet ik even checken. In de Stentor staat tussen aanhalingstekens, dat wethouder Mulder bij alle 27 raadsleden koudwatervrees aanwezig acht. Ik wil niet afdoen aan het antwoord van wethouder Mulder. Het is bevredigend. Ik constateer, dat de wethouder geen afstand neemt van de kadervorming, die de raad heeft, ook in het verleden tussen 1994 en 1999. Ik kan me die discussie herinneren, maar ga er nu niet op in. Wel wil ik noemen een uitspraak in de krant toen: raad blij met groeiend historisch besef. Dit was de kop boven het artikel, dat na de raadsvergadering verscheen. Ik meen, dat de raad toen en nu historisch besef heeft en dat het groeit. Het besef moet een zekere kans hebben. Het ging ons erom of u afstand neemt van het kader, dat de raad u stelt, dat u zich daaraan houdt en in het openbaar geen uitspraken doet die daaraan iets afdoen. Als u dat doet, dan moet u eigenlijk geen wethouder meer zijn. U heeft het niet gedaan en daarmee ben ik blij.

De **voorzitter**: De volgende vraag van de VVD-fractie over de werkzaamheden voor de bouw van het busstation op De Deel.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Naast wat wij zo-even hebben besproken als interessante communicatie tussen college en raad, is de VVD-fractie nog meer geïnteresseerd in de communicatie van het college met de bevolking. In dit geval de start van de bouw van het busstation op De Deel. Wij hebben van diverse zijden vernomen, dat omwonenden en bedrijven niet tijdig zijn geïnformeerd over de start van de werkzaamheden. Een citaat van een van hen: "Wij moesten het uit de krant vernemen." Daardoor is men niet in staat geweest tijdig voorzorgsmaatregelen te nemen ter zake van parkeren, geluidsoverlast en bereikbaarheid.

De vraag is, kort samengevat: hoe zit dat, college?

Wethouder de heer **Mulder**: Mijnheer de Voorzitter. Het college heeft ten aanzien van het begin van de werkzaamheden op De Deel bevolking, bedrijfsleven via drie wegen geïnformeerd, op verschillende tijdstippen.

In het kader van het gelijkheidsbeginsel hebben wij op 10 september jl. – ruim voor de aanvang van de werkzaamheden – in de krant een persbericht aangeboden. De lokale journalistiek heeft dit ook voortreffelijk verwoord. Daarin is de bevolking ervan bewust gemaakt, dat actie zal plaatsvinden in de vorm van de bouw van een nieuw busstation op De Deel. Iedereen heeft daarvan kennis kunnen nemen.

Ik wil niet flauw zijn om een kabinetsspreuk te hanteren: Ken uw eigen verantwoordelijkheid en neem vooral eigen initiatieven. Dat zal ik niet zeggen.

Voorafgaande aan de werkzaamheden hebben wij een gesprek gevoerd met de Federatie Bedrijfsleven om voor de bedrijven en het bedrijfsleven de problematiek van de consequenties en gevolgen van de werkzaamheden op De Deel aan te geven. Onze mensen, die de gesprekken hebben gevoerd, waren in de veronderstelling dat de Federatie een en ander aan omliggende bedrijven zouden doorgeven. Ik wil de schuld niet bij een ander leggen, want dat zou te gemakkelijk zijn. Wij hebben geconstateerd, dat die informatie niet is doorgegeven.

Zeer recent – want wij vonden dat het voor een van de bedrijven (en we dachten daarbij in de eerste plaats aan het hotel/café/restaurant 't Voorhuys, met veel externe gasten) consequenties zou hebben – hebben we een gesprek met 't Voorhuys gehad. Daarbij heeft men aangegeven het fijn te vinden dat gesprek te hebben, omdat de vraag daar was: wat wordt aan de Koningin Julianastraat en een beetje bij mijn inrit daar gedaan? Een begrijpelijke reactie van die kant.

Ik heb het zelf ook maar even aan een werkman gevraagd toen ik daar langs fietste: waarmee bent u bezig? Op dat moment miste ik het even. Als je initiatief toont, dan weet je veel. Daar worden waterleidingbuizen gelegd, omdat deze op De Deel moeten worden verlegd.

We hebben met de ondernemer van 't Voorhuys afgesproken, dat het voor hem een belangrijke zaak is ten aanzien van geluidsoverlast en bereikbaarheid. Zeker ook als straks de kermis op de Kleine Deel moet worden gesitueerd. De geluidsoverlast zal dan tijdelijk wellicht wat hinderlijk zijn voor gasten van 't Voorhuys.

Als de heer Roefs vraag: hoe zit het, dan zit het ongeveer zo in elkaar. Wij denken dat we adequate maatregelen hebben genomen, maar het college zit niet zo in elkaar dat we de wijsheid in pacht hebben of nooit fouten maken. Als u suggesties heeft: doe het op die onderdelen nog wat beter, dan staan we daarvoor open.

De heer **Roefs**: Het gesprek met 't Voorhuys moet heel onlangs zijn gehouden. Ik ben blij dat het heeft plaatsgevonden.

Het ging om het punt tijdig. Ik vermoed dat het gesprek is geweest, nadat wij de vraag hadden gesteld.

We hebben hier een proces, dat tot de zomer gaat duren. Het gaat dan niet aan om op 10 september iets in de krant te zetten. Je moet dit zeker een maand of langer van tevoren zeggen. Het is een kwestie van goed inplannen.

Wat de wethouder heeft gedaan is goed, maar het had een maand geleden moeten gebeuren of misschien al voor de vakantie.

De heer **Schipper**: Mag ik hieraan iets toevoegen? Misschien een advies aan de wethouder om het oor eens te luisteren te leggen bij het Zuyderzee College. Deze school is de laatste twee jaar aan het bouwen. De wijze waarop men daar de omwonenden heeft geïnformeerd is zeer goed geweest. Een dergelijke handelwijze heeft een positieve uitstraling, zeker ook de komende jaren als meer in en rond het centrum zal worden gebouwd. U kent de mannen van het Zuyderzee College en wil u het advies meegeven.

Wethouder de heer **Mulder**: Ik ken de mannen en vrouwen van het Zuyderzee College. Ik ben van hun werkwijze op de hoogte. Ik zie ook dat ze een voortreffelijke werkwijze hebben. Morgenavond houdt de school weer een informatiebijeenkomst voor de buurtbewoners, die als een van de eersten het nieuwe gebouw mogen bekijken. Het is een prima suggestie.

Wat de heer Roefs zegt is terecht. Laten we het zo goed mogelijk naar de bevolking doen.

De heer **Wassink**: Mag ik hierop nog inhaken? Ik heb nog een vraag aan de heer Roefs. Welke maatregelen zouden in de omgeving moeten worden genomen op het gebied van parkeren, geluidsoverlast en bereikbaarheid?

De heer **Roefs**: Wethouder Mulder noemde een specifieke ondernemer, 't Voorhuys. Als je volgende week driehonderd gasten krijgt en je gaat ervan uit, dat ze hier allemaal kunnen parkeren en je hoort dan dat het niet meer kan, dan moet je als ondernemer iets doen. Het is verstandig als je dit een tijd van tevoren weet, zodat je maatregelen kunt nemen. Dit is een voorbeeld; er zijn er meer te noemen. Ik ben tevreden met het antwoord van de wethouder. We hebben ervan geleerd; de wethouder heeft er ook van geleerd. Laten we het beter doen, zeker als we de hele Deel op zijn kop zetten.

De **voorzitter**: We hebben bijna het vragenuur vol gemaakt. Als er geen vragen meer zijn, stoppen we daarmee.

VIII. Agendapunten

1. Ontwerprekening 2002 Stichting voor Openbaar Voortgezet Onderwijs Zuyderzee College

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

2. Intrekking havengeldregeling luchtvaartterrein Noordoostpolder

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

3. Vaststelling van het bestemmingsplan "Burchtweg 7"

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

4. Jaarrekening GGD 2002 financieel verslag regionale brandweer 2002 en begroting HVDF 2004

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

5. Milieujaarsverslag 2002

De heer **Van der Est**: Mijnheer de Voorzitter. Hoewel het waarschijnlijk niet erg gebruikelijk is bij een jaarverslag een voorbehoud te maken, heeft de PvdA/GroenLinks-fractie dat toch gedaan. Voorbehoud is wellicht een te sterk woord. Ik wil een aantal opmerkingen over het milieujaarsverslag maken.

We zijn nu, in de tijd gezien, halverwege het milieubeleidsplan. Alleen de wethouder is het qua uitvoering nog niet. In de commissie heeft u aangegeven, dat het onder andere komt door te weinig middelen en menskracht. Daarom kiest u voor het uitvoeren van de wettelijke taken. Dat is correct, maar mag het ook een onse ambitie meer zijn?

De toezegging van de wethouder, dat het college nog steeds streeft naar de uitvoering van het milieubeleidsplan stelt ons enigszins gerust. Streven heeft twee betekenissen:

- het zich ten doel stellen de prioriteiten uit te voeren en
- er zijn best voor doen.

Ik zou zeggen, wethouder, breng beide betekenissen van het werkwoord streven tot uitvoering. Wat de fractie van PvdA/GroenLinks betreft zit u dan gebeiteld.

De heer **Roefs**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil reageren op de heer Van der Est. Hij heeft in de commissie uitgelegd waarom hij wat problemen met het jaarverslag had. Hij zegt daarbij dat het programma achterloopt, omdat er niet voldoende menskracht is. De wethouder heeft dit ook gezegd.

Wij hebben ingebracht, dat de regelgeving rond milieu in de loop der jaren zo complex en detaillistisch is geworden, dat het erg duur en moeilijk is om op een redelijke manier te handhaven. De wethouder heeft toegezegd daarnaar beter te kijken en na te gaan of er iets aan kan worden gedaan. We komen dan misschien allebei een stapje verder: wij wat minder regels, zodat mensen zich er gemakkelijker aan kunnen houden. U ziet dan weer dat we verder komen.

Ik ben benieuwd of de wethouder kans ziet dit te combineren, met hetzelfde geld meer doen, met minder regels.

De heer **Wagemaker**: Mijnheer de Voorzitter. In de commissie hebben we opmerkingen gemaakt over het hoge gehalte van zaken die in 2003 zijn of zullen worden uitgevoerd. Het noemen van zaken die in 2003 spelen horen naar onze mening in principe niet thuis in een verslag over een voorbij jaar 2002. Het kan zijn dat de opmerkingen zijn ingegeven door het besef, dat in 2002 eigenlijk te weinig zaken zijn gerealiseerd. Dan sluiten wij ons aan bij de zorg, die vooral door PvdA/GroenLinks is geuit over het tempo van de uitvoering. De portefeuillehouder heeft hierover ook zijn zorgen uitgesproken.

Uiteraard heft het milieujaarsverslag betrekking op een deel van het beleidsplan, dat voor vier jaar geldt. Wij geven het college het voordeel van de twijfel als u toezegt, dat de geconstateerde achterstanden in de planperiode worden ingelopen. We vragen het college ook nadrukkelijk om knelpunten, die hierbij kunnen ontstaan – en dat zal vrijwel zeker het geval zijn – zonder uitstel aan de raad voor te leggen, of het nu gaat om financiën, menskracht, een te veel aan regels, of combinatie van deze factoren. Leg het de raad voor, zodat de beste haalbare oplossingen kunnen worden gevonden.

Het milieu is de Politieke Unie dierbaar, maar we realiseren ons dat de praktijk weerbarstig is. Dus wensen wij het college veel succes bij de uitvoering van de resterende onderdelen van het milieubeleidsplan, maar zullen we niet accepteren dat budgetten worden overschreden.

De heer **Roefs**: Mag ik de heer Wagemaker vragen welk handvat hij het college geeft om de doelstellingen te halen. De heer Van der Est zegt dat er meer mankracht en meer geld bij moet. Wij zeggen kijk naar minder regelgeving. Waarmee komt de heer Wagemaker? Hij zegt nu alleen dat het college zijn best moet doen om het doel te halen.

De heer **Wagemaker**: Ik meen dat er voorlopig op dit moment niets aan de hand is. Het college doet zijn best. Als er knelpunten zijn, die aan de raad moeten worden voorgelegd om in gezamenlijkheid de beste prioriteit of oplossing te kiezen, dan horen wij het wel. Nu gaat het over het verstreken jaar. Wij wachten af.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. We hebben in de commissie een stortvloed van vragen gesteld. Dat geeft aan, dat we graag met u willen meedenken, niet alleen over beleid, maar ook over de uitvoering van het beleid. Er zijn vier punten waarop naar onze mening de standpunten scherper moeten worden geformuleerd. In de commissie heeft de VVD naar voren gebracht, dat de milieuraad breed moet worden samengesteld. Dat punt is niet goed uitgediscussieerd. Wij zijn het daarover met de VVD eens.

Juist op het snijpunt van economische en milieubelangen is het verstandig te beschikken over een breed samengestelde milieuraad, die op een evenwichtige manier kan adviseren. Er zijn immers grenzen aan wat het milieu kan verdragen.

Een tweede punt is dat de overheid de burgers erop mag aanspreken als zij bezwaartermijnen overschrijden en de gevolgen hiervan op hun bordje krijgen. De overschrijding van de twaalfwekentermijn door de gemeente – bij het verstrekken van milieuvergunningen – wordt volgens de commissieverslagen als normaal afgedaan. Van de overheid mag worden verwacht, dat termijnoverschrijdingen uit den boze zijn. In ieder geval moet met argumenten omkleed aan de aanvrager worden meegedeeld waarom een overschrijding plaatsvindt.

Het derde punt is aandacht voor de handhaving. Het is een rode draad in het verslag. Handhaven van ingewikkelde regels, zonder een heldere voorlichting over de regels en over de achtergronden daarvan, is volgens heilloos en werkt averechts. Graag vragen we hiervoor meer aandacht in het volgende verslag.

De communicatie lijkt ons nu wat te algemeen en zal eigenlijk moeten worden toegespitst op de achtergronden, de uitleg van de wet- en regelgeving.

Tot slot, wij zijn van mening dat het jaarverslag een goede, heldere uitleg geeft over de uitvoering van het beleid. De koppeling van de beoogde doelstellingen van het beleid 2001-2004 kan wel inzichtelijker worden gemaakt door het simpel opnemen van een lijst van beleidsvoornemens en de vertaling daarvan naar de uitvoering. Misschien kunt u daarover iets meer zeggen. Op zich zijn we het eens met het jaarverslag, dat een goed verslag is.

De heer **Bouma**: Mijnheer de Voorzitter. Als de wethouder na de commissievergadering er al niet van overtuigd was, dat dit beleidsterrein een uitdagend gebied betreft, dan is hij er na deze ronde wel achter. Wij willen ons op een iets andere manier aansluiten bij hetgeen de VVD al naar voren heeft gebracht.

Het probleem bij het halen van de gestelde doelen is inderdaad de vele en omslachtige regels. We willen nogmaals een beroep op het college doen om kritisch te kijken naar de efficiency in het milieubeleid. Het is goed te proberen daar de slag te halen, zodat de gestelde doelen kunnen worden uitgevoerd.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. De discussie nu verrast me een beetje. In de commissievergadering heeft met name de heer Van der Est naar voren gebracht, dat hij in de veronderstelling verkeerde en de verwachting had dat de programmapunten niet worden bereikt. Ik heb dat niet ontkend of bevestigd. We hebben een discussie gehad over de ingewikkeldheid van regelgeving. Na de commissievergadering ben ik nagegaan hoe het zit. Ik kan u vertellen, dat we vanuit de milieuwetgeving tien maatregelen moeten doen. Er wordt gesproken over efficiency en ingewikkelde regels. Die worden in Den Haag gemaakt. Het college zal zich inspannen om binnen de mogelijke ruimte zo efficiënt mogelijk te werken. In het milieuplan 2004, dat binnenkort bij de raad komt, wordt daarover een aantal zaken opgemerkt.

Voorts de 23 prioriteiten die in het milieubeleidsplan zijn genoemd. Zoals het er naar uitziet zullen ze allemaal binnen de planperiode worden gerealiseerd, zij het dat bij een paar punten sprake is van enige afwijking waardoor de uitvoering iets over 2004 heen gaat. Ze worden wel in 2004 in gang gezet. Activiteit 4, de ontwikkeling van een eigen gebiedsgericht geluidsbeleid, is een van de voorbeelden waar wetgeving verandert; daardoor komt de uitvoering later in de tijd aan de orde. Voor het overige worden de prioriteiten allemaal gerealiseerd, zij het soms in een iets andere vorm dan was afgesproken.

Op de opmerking van de heer Roefs heb ik al aangegeven, dat het vaak heel ingewikkeld is; regels staan dikwijls erg van de praktijk af. Dat baart het college zorgen. Door de ingewikkeldheid en het elkaar tegenspreken ondervinden milieuregels wel eens moeilijk draagvlak. Het is een opgelegde regelgeving. We zullen ons maximaal inspannen om een en ander zo praktisch mogelijk te houden, zodat daarmee het meeste milieueffect kan worden bereikt.

De heer Wagenaar geeft aan dat het jaarverslag een hoog 2003-gehalte heeft. Op verschillende punten zijn in 2002 activiteiten gestart; ze lopen door in 2003. Het moet natuurlijk niet zo zijn, dat het gelijk een beleidsverslag van 2002 en 2003 is. Dat is niet de bedoeling.

De heer Vermeulen noemt de milieuraad. In de commissievergadering heb ik toegezegd, dat eind dit jaar daarvoor een voorstel wordt gedaan.

Ook het college maakt zich zorgen over het niet kunnen voldoen aan de twaalfwekentermijn. We zullen kijken in hoeverre we daarin duidelijkheid kunnen krijgen.

Het jaarverslag op zich is een verantwoording van wat in het kader van het uitvoeringsprogramma 2002 is gebeurd.

Ik wil u uitnodigen een en ander naast elkaar te leggen en te bekijken wat we voor 2002 hebben afgesproken en is het gerealiseerd. Gewerkt kan worden zoals we het bij Sociale zaken doen: het beleidsplan 2004 en het verslag 2002 naast elkaar leggen.

Met het uitvoeringsprogramma 2002 hiernaast te leggen ontstaat een dik pak papier. Ik denk niet dat het de bedoeling is.

De heer **Van der Est**: Mijnheer de Voorzitter. De wethouder heeft in de commissie gesproken over streven. Nu heeft hij het nauwkeuriger geformuleerd en gezegd dat een en ander wordt gerealiseerd, behoudens prioriteit 4. Daaraan houden we u .

Wethouder de heer **Van Meijel**: Zoals het er nu naar uitziet, redden we het in 2004.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Ik bedoelde wel degelijk de koppeling aan het beleid en de uitvoering van het beleid. Dat u de jaarschijf 2002 uitvoert, wordt in de nota duidelijk uitgelegd. Het gaat mij erom wat de doelstelling in het oorspronkelijke beleidsplan was. Daarvan is een deel uitgevoerd. Koppel het aan het beleid. Het wordt dan misschien wat moeilijker te lezen, maar het gaat uiteindelijk om het beleid en een eventuele correctie van het beleid op wat langere termijn. Ik meen dat de inzichtelijkheid ermee gebaat is. Desnoods kom ik er in de commissie nog een keer op terug. Ik zou ervoor willen pleiten om het beleid en de uitvoering van het beleid ook naast elkaar te leggen.

Wethouder de heer **Van Meijel**: Mijnheer de Voorzitter. Mag ik dit beschouwen als een goede suggestie voor de toekomst?

De heer **Vermeulen**: Ja.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

6. Gemeentelijke cofinanciering in het kader van EU leader+ voor kleinschalige projecten op het gebied van leefbaarheid

De **voorzitter**: Het voorstel bestaat uit drie onderwerpen: de serre van Tollebeek, de entree van Luttelgeest en de beroependatabase. Op dit laatste punt is tijdens de commissiebehandeling door enkele fracties een voorbehoud gemaakt. Ik stel voor dat we alleen over dit onderwerp spreken.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. De fractie van de Politieke Unie heeft in de commissievergadering een voorbehoud gemaakt op het onderdeel beroependatabase, omdat een belangrijk onderdeel – de financiële onderbouwing – op dat moment ontbrak. Inmiddels hebben we het financieringsplan ontvangen. Het levert voor ons geen verdere vragen op. De cofinanciering van de dorpen Luttelgeest en Tollebeek leveren ons als polderbewoners, maar nog meer de bewoners en vrijwilligers in die dorpen, direct resultaat op. Van de beroependatabase moeten we dat afwachten. We hebben echter in de commissievergadering de toezegging gekregen, dat we zullen worden geïnformeerd over de resultaten van dit op een aantal punten unieke project tussen het Technocentrum Flevoland, de scholen in de drie gemeenten en het regionale bedrijfsleven. We hopen dat het project erin zal slagen om veel jongeren te interesseren voor een baan in onze gemeente, want daarmee sla je meer vliegen in een klap.

Met deze uitgave uit de pot rest een bedrag van € 14.450,00. We willen in de commissie van de taakwethouder horen hoe dit geld zal worden besteed en of pogingen worden ondernomen om het bedrag volgend jaar uit te breiden.

De fractie van de P.U. kan instemmen met het voorstel.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Ook wij hebben een voorbehoud gemaakt omtrent de beroependatabase, het voorstel om geld beschikbaar te stellen voor de braindrain. Wie heeft dat woord verzonnen? Volgens mij is het een medewerker van het ziekenhuis geweest.

De heer **Haagsma**: Het is geld beschikbaar stellen tegen de braindrain.

De heer **Vermeulen**: Dat is inderdaad zo. Het lijkt een sympathiek voorstel. Het vasthouden van de jeugd in de polder, voor werk, is ook een zorg die wij delen met bijvoorbeeld de sportverenigingen. Of de beroependatabase het juiste middel is om dit doel te bereiken vragen we ons af. Op zich wijkt het medium niet af van dagbladen, kabelkranten en vacaturegidsen.

Volgens ons is het opzetten van de infrastructuur en de zware projectorganisatie – met een projectmanager, een klankbordgroep en een coördinator – wel een erg dure aangelegenheid. Over de haalbaarheid en dus de garantie voor succes wordt weinig gezegd.

De kans op succes wordt nog minder als we naar het economisch tijdsgewricht kijken of als we kijken naar de opmerking, dat van bedrijven een grote inspanning wordt gevraagd. Deze onzekerheid heeft ons tot grote twijfels gebracht of wel met het voorstel kan worden ingestemd.

Na ampele afwegingen hebben we besloten niet mee te gaan met uw voorstel, omdat we niet overtuigd zijn van het effect van uw voorstel. We zullen tegenstemmen.

De heer **Haagsma**: Mag ik de heer Vermeulen een vraag stellen? Ik hoor u zeggen, dat dit middel vergelijkbaar is met advertenties in kranten en dergelijke. Het zal u waarschijnlijk niet zijn ontgaan hoe groot de betrokkenheid van de scholen is. De meeste middelbare scholen zijn niet voorzien van een abonnement op meerdere kranten, zeker niet van plaatselijke kranten. Op scholen wordt gericht rondom dit project gewerkt. Daarin zit een duidelijke meerwaarde. Ik weet niet zeker of u dit in uw overwegingen heeft meegenomen.

De heer **Vermeulen**: Ik heb dat wel degelijk meegenomen in de overwegingen. Ik weet dat in het voortgezet onderwijs sprake is van knipselkranten, waarbij men attent wordt gemaakt op vacatures in de regio. Dat is het punt, dat de beroependatabase ook doet. Daarom vragen we ons af of de meerwaarde alleen is het filmpje of de presentatie op internet. Ik denk dat dit het geld niet waard is.

Mevrouw **Faber**: Mijnheer de Voorzitter. Uit het project begrijp ik, dat het niet alleen gaat om de vacatures, maar ook om beroeporiëntatie. Op het moment dat leerlingen zich oriënteren op hun studie na hun middelbare beroepsopleiding, kunnen ze een beeld krijgen wat de provincie te bieden heeft. Dat zie ik als meerwaarde van het project.

De heer **Vermeulen**: De meerwaarde wordt nu ook bereikt door wat de heer Haagsma zegt: door de advertenties in de kranten. Ik zie dat niet.

De heer **Haagsma**: In de kranten staat niet een filmpje met een presentatie van een bedrijf. Een dergelijke krant heb ik nog niet ontvangen. Op scholen wordt, via de computer, aandacht besteed aan dat soort filmpjes.

De **voorzitter**: De stand is dat alle fracties instemmen met het voorstel voor de beroependatabase, behoudens D66. We kunnen gaan discussiëren, maar de conclusie wordt er niet anders door. Ik hoop dat de heer Ritsema hierop kort kan reageren.

Wethouder de heer **Ritsema**: Mijnheer de Voorzitter. Ik wil kort reageren. Misschien kan dit de heer Vermeulen tot andere gedachten brengen. Het gaat dan juist om de meerwaarde. Er kan absoluut geen vergelijking worden getrokken met advertenties in kranten, kabelkrant en dergelijke. Hier gaat het erom, dat in een prestadium van de studie vanuit het bedrijfsleven de mogelijkheid wordt geboden, via het internet, bij de school informatie te geven. Als je een bepaalde studierichting op wilt: dan hebben we het over dit soort banen, mogelijkheden. In een later stadium kan men aan de hand daarvan concreet ingaan op vacatures die er zijn, op het moment dat de studie is afgerond. Dit is de grote meerwaarde ten opzichte van regulier adverteren.

De heer **Vermeulen**: Wilt u eens ingaan op de argumentatie, die ik daarnaast noem, namelijk het economisch tijdsgewricht. Het is duidelijk dat er momenteel niet zo veel vraag is naar arbeidskrachten. Ik kan mij voorstellen, dat het met name voor bedrijven – zeker als een beroep op hen wordt gedaan om een behoorlijke inspanning voor het project te leveren – niet aantrekkelijk is en daarmee de kans van slagen kleiner wordt.

De **voorzitter**: Als het goede argumenten zijn, laat u zich dan overtuigen?

De heer **Vermeulen**: Ik laat mij niet overtuigen.

De **voorzitter**: Dan hoeft niet beantwoord te worden.

Wethouder de heer **Ritsema**: Ik heb wel die behoefte. We gaan ervan uit, dat de huidige economische recessie geen jaren zal duren. Althans, ik ga daarvan niet uit.

Dit project is niet voor één jaar, maar voor de toekomst. Op dat punt gaat de vergelijking niet op. Het is juist een extra reden om zaken, die in de toekomst het vliegwieleffect in de economie kunnen hebben, nu in gang te zetten.

De **voorzitter**: Ik sluit de discussie.

De heer **Van der Velde**: Mag ik een opmerking maken over de tekst? Deze gaat mij ter harte, omdat ik uit dat dorp kom. Tollebeek wordt aangegeven als Tollenbeek. Dat is foutief.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel, met dien verstande dat de fractie van D66 wordt geacht tegen het voorstel te hebben gestemd.

De **voorzitter**: Ik schors de vergadering voor de koffiepauze.

Schorsing

De **voorzitter**: Ik heropen de vergadering.

7. Beleid lokale fysieke veiligheid en rampenbestrijding alsmede beschikbaarstelling van kredieten

De heer **Nentjes**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb begrepen, dat ik tien minuten de tijd krijg. Ik zal kijken of ik daar iets aan kan doen.

Voor ons ligt een onderwerp, dat steeds belangrijker wordt en dat ook steeds duurder wordt. Je ontkomt er niet aan om hiermee aan de gang te gaan en in te stemmen. Het doet ons goed, dat door het college de goede keuzen zijn gemaakt, een bedrag van € 250.000,00 op termijn te gebruiken voor een beter totaal veiligheidsbeleid in te vullen.

Eén opmerking moet mij van het hart, dat ook bij het volgende agendapunt aan de orde had kunnen komen. Het gaat erom, dat naar onze mening het fysieke veiligheidsbeleid onlosmakelijk met handhaving is verbonden. Wij durven zelfs de stelling aan, dat als in het verleden op diverse plaatsen beter was gehandhaafd, veel rampen niet of minder aan de orde zouden zijn geweest.

U begrijpt dat wij instemmen met het voorstel. Het is veel geld, dat moet worden gebruikt. In de commissie hebben we gezegd, dat het nodig zal zijn en dat we bereid zijn daaraan meer te besteden. Het college heeft het niet gevraagd. Wij bieden het niet verder aan. Wel verwachten wij dat de resultaten goed worden gevolgd en dat wordt geprobeerd te voorkomen, dat op termijn de aandacht zal verslapen.

De heer **Vermeulen**: Mijnheer de Voorzitter. Bij de uiteindelijke beoordeling van uw voorstel door de burgerraadsleden en de verdere steunfractie van D66 hebben wij ons laten leiden door de rode draad in uw voorstel: de samenwerking, de coördinatie en de stroomlijning tussen de diverse disciplines bij de rampenbestrijding. De nog maar net samenwerkende regionale brandweer en de GGD krijgen een gelegenheid de samenwerking op het punt van de rampenbestrijding verder te stroomlijnen. Uit de evaluatie van de rampen in Enschede en Volendam is geleerd, dat de preventie die theoretisch goed was uitgedacht in de praktijk niet werkte mede door gebrek aan coördinatie en samenwerking.

Door het nieuwe kader en het ingebouwde controlemechanisme wordt het risico van uit de hand lopende rampen beperkt. De verantwoordelijkheid voor de rampenbestrijding moet volgens ons op een zo laag mogelijk niveau worden uitgevoerd. Lokale rampen bestrijden met lokale middelen, regionale rampen met regionale middelen. Dicht bij de burgers en het liefst met de benen in de klei en niet vanaf een bureaustoel. In uw voorstel wordt een beroep gedaan op de medeverantwoordelijkheid van burgers en bedrijven. Hoe wordt dit uitgangspunt verder geconcretiseerd? Alleen door voorlichting? Welke druk kunnen we op de ketel zetten?

Rampen komen per definitie onverwacht. Als risico's van tevoren kunnen worden ingeschat en opgeheven, dan zijn het geen rampen meer.

De beleidsnota geeft ons inzicht in het kader van de rampenbestrijding. Er is sprake van beperkte financiële middelen. Dit noopt tot het maken van keuzen. Bij de prioritering wordt gezegd, dat preventie voor repressie gaat.

Wij zijn het hiermee eens, maar wat is het gevolg van deze stelling? Er worden nauwelijks extra middelen uitgetrokken voor de preventie. Hoe zo prioritering?

Het kader voor de rampenbestrijding is gebaseerd op landelijke wetgeving.

De gevolgen worden op basis van medebewind op het bordje van de lagere overheden gelegd, zonder de bijbehorende gelden te fourneren. Hoe gaat het met de financiering op langere termijn? Heeft de VNG al iets in het lobbycircuit bereikt?

Tot slot, we kunnen niet om onze brandweer heen. Onze lokale spuitgasten vormen de spil van de rampenbestrijding. Ze zijn uitstekend opgeleid, gemotiveerd en met een grote teamgeest. Zij moeten volgens ons niet het slachtoffer worden van een verdere professionalisering en bureaucratisering.

Met name dit laatste moet niet het geval zijn. We hebben al een tekort en het stimuleert niet bepaald om je leven te wagen als je vervolgens wordt afgerekend op het niet invullen van een formuliertje. Hoe houden wij hen gemotiveerd? Welke rol ziet de commandant op dit punt voor hen weggelegd?

Afsluitend, we zijn het eens met de keuzen die u ons heeft voorgelegd. D66 kan met uw voorstel instemmen.

De heer **Bakker**: Mijnheer de Voorzitter. Sommige zaken in het leven zijn niet te koop, zoals geluk en veiligheid. Een ongeluk zit altijd in een klein hoekje en soms zijn de gevolgen daarvan niet te overzien en kunnen ze uitgroeien tot een ramp. De vraag komt dan ook op of het niet beter is te berusten in het lot, waardoor men wordt getroffen. Of, het tegenovergestelde, moet men alles uit de kast trekken om het onheil af te weren?

De afgelopen jaren zijn we in Nederland opgeschrikt door een aantal desastreuze situaties, met veel doden en gewonden, getraumatiseerde slachtoffers en miljoenen aan kosten. Uit de analyse van deze rampen kwam naar voren, dat deze rampen te voorkomen waren geweest, als.....

Vanavond staan we als gemeente voor de vraag welke investeringen wij willen doen om in de toekomst te voorkomen, dat een mogelijk ongeluk tot een ramp uitgroeit. Of, als een ramp zich voordoet, hoe we beter kunnen optreden, zodat de gevolgen minder zijn dan zonder de voorbereidingen het geval zou zijn geweest. De fractie van de PvdA/GroenLinks constateert, dat we op dit moment nog niet beschikken over een uitgebreide risicoanalyse, maar ons beleid baseren op een globaal risicoprofiel. Uiteraard zou het beter zijn als de risicoanalyse wel beschikbaar zou zijn, omdat we dan beter kunnen inschatten hoe vaak bepaalde ongevallen zich mogelijkerwijs voordoen, bijvoorbeeld: hoe groot is de kans dat stroomuitval in de gemeente problemen oplevert voor gezondheidsbehoudende of levensreddende apparatuur, zowel in instellingen als bij mensen thuis? Of hoe groot is het gevaar dat door middel van een hoogwerker een patiënt uit een hogere etage moet worden bevrijd? Of hoe groot is de kans op een botsing van twee vrachtauto's met gevaarlijke chemische lading, in de nabijheid van een woonkern? Of hoe groot is het gevaar van ontploffing in een broodfabriek en welke mogelijke gevolgen dit kan hebben op de nabije woonomgeving?

Al deze gevaren bedreigen ons. Voorkomen is beter dan genezen; dat is een goed uitgangspunt bij het veiligheidsbeleid, zowel voor overheid als individu. Ook al besteden we nog zo veel geld en leven we nog zo veel inspanning aan het veiliger maken van de samenleving, door menselijk en technisch falen zullen er ongelukken blijven plaatsvinden.

Een voorbeeld: als overheid kunnen we in verband met bewezen effect op minder dodelijke afloop, de maximale snelheid op wegen verlagen tot 60 km/uur; als de automobilist 100 km/uur blijft rijden, dan is bij een ongeluk de kans op overlijden groot. Als de bouwvoorschriften worden nageleefd, maar vervolgens worden de noodvoorzieningen buiten gebruik gesteld, omdat het lastig is bij het gebruik, kan bij een brand een onnodig groot aantal mensen omkomen.

Binnen de veiligheidsketen heeft de gemeente verschillende verantwoordelijkheden: de zorg voor plannen en voorschriften, onder andere bouw- en gebruiksvergunningen. De gemeente is verantwoordelijk voor de brandweer, bij ons vooral uitgevoerd door vrijwilligers. Ook is er de verantwoordelijkheid van coördinatie bij rampen en voorbereiding daarop. Op een eerder moment heeft de gemeenteraad een bedrag, oplopend tot € 250.000,00 per jaar, beschikbaar gesteld voor het verbeteren van de veiligheidstaken. Uit een eerste analyse van de veiligheidssituatie komt naar voren dat eigenlijk het dubbele bedrag nodig is om een wenselijke situatie te krijgen. De gemeente beschikt echter over beperkte financiële middelen. Hierbij is het ook de wens om de financiële lasten van de burger niet verder te verhogen. Tevens moet worden vastgesteld, dat de rijksoverheid onvoldoende extra geld beschikbaar stelt. Dit betekent, dat we keuzen moeten maken binnen de voorgestelde maatregelen voor de verbetering van de veiligheidsketen. Het college stelt voor fors te investeren in de veiligheid van de vrijwillige brandweer en de vrijwilligers te ontlasten van taken, die niet direct onderdeel van de uitvoerende activiteiten zijn.

De fractie van PvdA/GroenLinks vindt dit een goede keuze, niet alleen in verband met de veiligheid van onze medewerkers, maar ook omdat het weghalen van oneigenlijke taken van deze groep de motivatie om lid te worden en te blijven kan toenemen.

Daarnaast moet worden geïnvesteerd in het voorkomen van ongelukken, die in rampen kunnen overgaan. Onze fractie acht ook dit een goede investering.

Tot slot stelt het college voor te investeren in de kwaliteit van de rampenbestrijding. De fractie PvdA/GroenLinks heeft niet de illusie en zeker ook niet de hoop, dat investeren in dit kader een meetbaar terugverdieneffect zal hebben. Immers, het is te hopen dat we als gemeente voor een ramp van welke omvang ook, bespaard blijven en dat de kosten, die we hiervoor maken nutteloos blijken te zijn. Als zich een ramp voordoet, dan moeten we goed voorbereid zijn om adequaat te kunnen optreden, zodat in ieder geval de effecten kunnen worden beperkt.

Dus ook voor dit onderdeel stemt de PvdA/GroenLinks-fractie in met het voorstel van het college.

Ten aanzien van het aspect van voorkomen zal binnen de gehele ambtelijke werkwijze nog het nodige moeten gebeuren. Ook in de sfeer van handhaving van gestelde voorschriften en regels. Sommige partijen en groeperingen zien een overdaad aan regels, richtlijnen en voorschriften. In bepaalde gevallen zal het zeker nodig zijn oude regels te vervangen door nieuwe. Goed inzicht in de veiligheidsrisico's is van belang. Immers, veiligheid voor alles.

Daarom lijkt het de fractie van PvdA/GroenLinks nodig over een goede risicoanalyse te beschikken. We willen van het college weten op welke manier het denkt te komen tot voldoende inzicht in de veiligheidsrisico's binnen onze gemeente.

Mevrouw **Wondergem**: Mijnheer de Voorzitter. Namens de CDA-fractie het volgende. Wat verwacht de burger van ons als raad en college ten aanzien van de veiligheid en de rampenbestrijding? Voelt zij zich veilig? Ik denk tot nu toe wel. Gelukkig zijn ons tot nu toe grote rampen bespaard gebleven. De vrijwilligers van de brandweer doen uitstekend hun best. Als er een ongeval of brand is leveren zij uitstekend werk. Echter, het is al genoemd, naar aanleiding van de rampen van de laatste jaren, zijn we wakker geschud en worden we er door de Haagse overheid toe gedwongen om meer maatregelen te nemen. Meer maatregelen betekenen ook meer financiën. Veiligheid wil iedereen, ook de burger. Wat doet de burger er zelf aan? Zijn wij ons ervan bewust, dat we iets meer kunnen doen? We leven in een tijd, dat we alles afschuiven naar de overheid. Verantwoordelijkheid nemen. De overheid zijn wij. Wat doen wij er aan? Welke kwaliteit leveren we naar onze burgers?

Kijkend naar kwaliteit moet je kijken naar de risico's, die je wilt en kunt dragen. Daarin moet het college keuzen maken. De CDA-fractie heeft in het jaar 2000 ook al gevraagd: maak een risicoanalyse, net zoals de heer Bakker aanhaalde. Vanuit de risicoanalyse kan de beleidsnota voor de toekomst worden gemaakt. Vervolgens kan worden gekeken wat je als gemeente werkelijk kunt dragen en welke zaken moeten worden uitgevoerd.

Dat is gebeurd; voor ons ligt een nota, met een mooi plaatje. In de commissie heeft de heer Van Boven een duidelijke uiteenzetting gegeven. Als de burgers zich hierin gaan verdiepen, zal dit het nodige studiewerk kosten.

Hoe gaan we verder met de risico's, waarvoor een nulmeting wordt gedaan om van daaruit de beleidsnota te maken. Het is misschien goed dat wordt toegelicht waarom de keuze is gemaakt niet met de risicoanalyse te werken, maar te werken op de wijze zoals nu is gedaan.

Daaruit vloeit voort, dat de komende jaren geld, dat we al beschikbaar hebben gesteld, wordt ingezet voor ondersteuning. De ondersteuning is ook voor de vrijwilligers, teneinde hen te ontlasten van zaken, zoals de papierwinkel; ook om hen te ondersteunen bij het verkrijgen van kennis, waartoe ze worden gedwongen, om goed te kunnen blijven functioneren. De financiën zijn ook nodig voor het handhaven van de voorschriften, die er zijn voor bedrijven, horeca. Immers, bij het stellen van voorschriften, moet ook handhaving plaatsvinden. Dit alles draagt bij aan onze veiligheid.

Tevens is het een taak van de brandweer om te kijken hoe om te gaan met de inrichting van nieuwe wijken. Het zijn allemaal zaken, waar we als burgers niet zo vaak bij stilstaan, maar die wel moeten gebeuren.

De CDA-fractie is het ermee eens, dat de benodigde € 250.000,00, waarmee wordt gestart vanaf 2003 tot 2007, beschikbaar komt om de kwaliteit van de dienstverlening ten aanzien van veiligheid en rampenbestrijding op een zo goed mogelijk peil te houden, op maat van Noordoostpolder. Wij zijn ons ervan bewust, zoals we ook in de commissie hebben genoemd, dat het geen tien is, maar een zeven. Bij de CDA-fractie blijft de vraag aanwezig: kunnen we hiermee in de toekomst verder? De ladderwaggen, die gisteren nog uit Lelystad moest komen, hoe gaat het in de toekomst als we een nieuwe wijk bouwen? Het communicatiesysteem van de brandweer moet de komende jaren worden vernieuwd. We zitten te wachten op C2000, maar de rijksoverheid stelt daarvoor minder middelen beschikbaar dan eerder was aangegeven. Dit zijn enkele aantekeningen en zorgen van het CDA.

We zijn het eens met uw voorstel. We hopen, dat we voor de komende jaren een adequaat programma krijgen.

Mevrouw **Geluk**: Mijnheer de Voorzitter. De middelen zijn schaars en de behoeften onbeperkt.

Het is een les, die de vroegere directeur van de middelbare landbouwschool zijn leerlingen zo vaak voorhield, dat de voormalige leerlingen het nu nog allemaal kunnen herhalen en er ook ongebreideld gebruik van kunnen maken.

De middelen zijn schaars en de behoeften onbeperkt geldt ook voor het onderwerp waarmee we nu bezig zijn. Je moet kijken of je iets aan de middelen moet doen of iets aan de behoeften. Voor ons ligt het voorstel tot verbetering van de fysieke veiligheid en de rampenbestrijding. In de commissie hebben we er al uitgebreid over gesproken. Het is een onderwerp dat ons allemaal zeer aan het hart ligt.

Van de uitvoerige behandeling in de commissie hebben we nog geen verslag, zodat we het in de fractie vrij provisorisch hebben moeten bespreken.

De heer **Haagsma**: U heeft het dan gemist, want volgens mij ligt het verslag in het bakje of is het toegestuurd.

Mevrouw **Geluk**: Ik heb geen verslag gezien. Iedereen wel? Ik heb het niet gezien, maar zal er morgen achteraan.

De doelstelling: de kwaliteit van het voorkomen en bestrijden van rampen en zware ongevallen op het thans noodzakelijk geachte regionale en lokale niveau krijgen, proberen we met elkaar te bereiken. We zullen steeds het doel moeten vaststellen, bij voorkeur ook meetbare doelen. Het doel, zoals het hier staat, is niet meetbaar en is erg moeilijk. Met elkaar zullen we ook steeds moeten kijken wat we willen bereiken, hoe willen we het bereiken en waar stellen we de kaders? Als raadsleden hebben we alleen het budget vastgesteld. De andere kaders hadden naar de mening van de VVD-fractie ook door de raad vastgesteld moeten worden. Als we het stuk goed lezen dan zien we de kaders:

- eigen veiligheid eerst
- voorkomen is beter dan genezen
- professionalisering.

Kaders waarmee we het als raad ongetwijfeld eens zouden zijn geweest, als we ze eerder hadden gezien. Waarom is niet de veelal afgesproken procedure gevolgd: eerst de raad er over laten praten en dan verder uitwerken?

Om de uitwerking te realisering heeft u gekozen voor uitbreiding met fte's en aandacht te besteden aan incidentele activiteiten. Activiteiten, die voor een groot deel al worden uitgevoerd door de huidige vrijwilligers. Voor dit alles heeft u het vastgestelde budget. Net zoals andere fracties, vragen ook wij ons af of het budget toereikend is. Een salaris heeft nu eenmaal de neiging om hoger te worden. We gaan ervan uit, dat u binnen de gestelde kaders blijft.

Om te komen tot de oplossingen, zoals u die heeft gekozen, heeft u zich – en hebben ook wij ons – gebaseerd op de rapportage van de nulmeting, uitgevoerd door een extern bureau. De kaders, gekozen prioriteiten, kunnen grotendeels de instemming van de VVD-fractie hebben. De professionalisering mag zeker niet de start zijn van de richting van een full prof brandweerkorps. Een meer beroepsmatig brandweerkorps in het centrum van onze gemeente mag geen bedreiging zijn voor de vrijwilligerskorpsen in de dorpen. Daar zal nooit een full prof brandweerkorps komen. Geen deur op een kier naar centralisatie. Ik zeg dit nadrukkelijk, omdat u in de commissie wel de voordelen, maar niet de nadelen van professionals heeft genoemd, maar wel de nadelen en niet de voordelen van de vrijwilligers. Dat maakt achterdochtig. Misschien kunt u het nu andersom benoemen.

In de commissie is aangegeven, dat er zeker aandacht blijft voor de werving en het behoud van de vrijwillige brandweerlieden, omdat dit tot de dagelijkse taken behoort.

De VVD-fractie is ongerust over de toenemende onrustbarende berichten, ingezonden brieven, mensen die het vrijwillige brandweerkorps verlaten, omdat het ze niet bevalt. We vragen daarvoor ook de aandacht, met name het behouden van de mensen.

In de commissie heeft u een schot voor de boeg gegeven voor nieuwe uitgaven, na dit budget. De CDA-fractie noemde het al: de ladderwagen. Als de ladderwagen aanwezig is, moet er dan behuizing voor komen? Moet deze worden onderhouden?

We hebben in de commissie over piketdiensten gesproken, alsmede het communicatiesysteem. Allemaal zaken die mogelijk aan de orde komen, maar een en ander krijgt iets van vrouwtje Piggelmee en past u op voor het "visje, visje in de zee".

Zowel bij de in de aanbiedingsbrief genoemde prioriteiten als de in te zetten activiteiten zijn veel mogelijkheden aanwezig tot het behalen van allerlei creatieve oplossingen, zoals het inzetten van stagiaires, het uitbesteden en dergelijke.

Het zijn zaken die bij de uitvoering horen. Het college zal zich daarmee zeker redden.

Ook de VVD-fractie gaat akkoord met het voorstel. We zijn geen groot voorstander van het vergroten van het aantal fte's als eerste oplossing, maar we gaan met u mee.

U heeft daarvoor ruimte gevraagd en gekregen. Met het voorstel is ook een deel van ons verkiezingsprogramma ingevuld. Dat is een plezierige bijkomstigheid.

Hoewel de kans op rampen en onveiligheid altijd op de loer ligt, leven en werken we in deze omgeving in een betrekkelijk veilige omgeving. Er zijn nauwelijks risicovolle bedrijven. Ook wij kijken uit naar de risicoanalyse, die de risico's werkelijk zal laten zien. Alle risico's en onveilige situaties zijn nooit uit te sluiten; we kunnen dat ook niet willen. Er zal altijd wat te wensen overblijven.

Voorlopig zijn er in onze ogen voldoende extra's. Als er meer moet, laat het rijk – die steeds maar zegt: doe dit, doe dat – er gelijktijd een flink budget naast leggen.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. Politici en bestuurders falen na rampen. Politici en bestuurders maken te snel nieuw beleid, terwijl juist het bestaande beleid toereikend is, maar niet goed wordt uitgevoerd. Het steeds veranderende beleid vergroot de kans op volgende rampen. Als we nieuwe regels bedenken, terwijl we de oude niet ordentelijk hanteren, stapelen we dus fout op fout.

In Enschede lag illegaal vuurwerk opgeslagen, men hield zich niet aan de regels. Dat moet worden aangepakt. De vraagstukken op het gebied van veiligheid en rampenbestrijding worden steeds dringender en complexer, bijvoorbeeld als gevolg van het multifunctioneel ruimtegebruik. Veiligheid moet deel uitmaken van het denkproces van planologen en ontwerpers. Door meteen bij het ontwerp al rekening te houden met veiligheid en rampenbestrijding wordt meer mogelijk en worden de kosten lager. Deze uitspraken zijn citaten uit een artikel, geschreven door een hoogleraar, de heer Ben Ahlen, verbonden aan de TU Delft. Deze uitspraken hebben de volledige instemming van de fractie van de Politieke Unie en daarom brengen we ze hier nadrukkelijk onder uw aandacht. Met zijn uitspraken zorgt hij ervoor, dat je bij het agendapunt beleid ten aanzien van fysieke veiligheid en rampenbestrijding ernstig gaat nadenken, voordat je conclusies trekt. De vragen zijn dan: Wat doen wij als gemeente Noordoostpolder op dit moment? Controleren we het huidige beleid of het toereikend is of – en dat is minstens zo belangrijk – controleren wij of het goed wordt uitgevoerd? Hanteren wij de regels van het oude beleid wel op de juiste manier? Doen we aan handhaving? Zorgen wij er door middel van een sluitend handhavingsbeleid voor, dat we niet rampen over ons afroepen? Slagen wij er in ons ruimtelijke beleid en in ons multifunctionele ruimtegebruik in om alles veilig te houden en dat we ons aan veiligheidsvoorschriften houden, bijvoorbeeld ten aanzien van juiste afstanden? Staat het onderwerp veiligheid hoog op de lijst van planologen en ontwerpers, die voor ons werken? Speelt het onderwerp veiligheid bijvoorbeeld wel bij het verstrekken van bouwvergunningen de belangrijke rol, die het hoort te hebben, zodat je niet achteraf moet gaan controleren, zoals we onlangs bij een motel hebben moeten doen?

Volgens de fractie van de Politieke Unie moet op een groot aantal vragen, ons gesteld door de hoogleraar uit Delft, een ontkennend antwoord worden gegeven. De conclusie voor de Politieke Unie is, dat het hoog tijd is hierin verandering te brengen. Dat stelt het college ons voor.

Met de uitvoering van het voorliggende voorstel kunnen de meeste vragen, die we hiervoor hebben gesteld positiever worden beantwoord. In de commissievergadering is duidelijk geworden, dat we met dit beleid een score op veiligheid halen van – het is overigens moeilijk vast te stellen – van rond de 70%. Dat lijkt veel, maar er blijft 30% liggen. Dat moeten we ons terdege realiseren. Binnen de 30% speelt vooral de eigen verantwoordelijkheid van burgers en ondernemers binnen onze gemeente een hele grote rol. Je zou kunnen zeggen: denk na over wat je doet, houd je aan afspraken. We voeren met dit beleid uit wat wettelijk van ons wordt verwacht. In alle redelijkheid moet worden gesteld, dat de financiën voor dit onderwerp een grote rol spelen. De rijksoverheid komt wel met uitbreiding van wettelijke taken en voorschriften, maar niet met de financiële ondersteuning. We moeten dus onze eigen broek ophouden. In de commissievergadering hebben we veel aandacht aan de rol van de vrijwilligers besteed. De Politieke Unie heeft hiervoor meer keren aandacht gevraagd. We hoeven dat niet te herhalen.

Toch nog een volgende opmerking. Bij het aannemen van dit voorstel wordt de formatie van de vrijwillige brandweer met vier personen uitgebreid. Uit de informatie blijkt, dat deze personen een groot aantal taken op zich zullen nemen, dat op dit moment door vrijwilligers wordt uitgevoerd en dat door de meeste vrijwilligers als belastend, minder motiverend, wordt ervaren. Denk bijvoorbeeld aan de papierwinkel. Daarmee is de uitbreiding van formatieplaatsen ook een investering in het werkplezier van de vrijwilligers. Dat is voor de Politieke Unie een zeer belangrijk punt. Ook in de toekomst zal dat punt bij de beoordeling van voorstellen van groot belang zijn.

Afrondend, de Politieke Unie komt tot de conclusie dat we kunnen instemmen met het voorstel en dat de les voor de toekomst is dat we als gemeentebestuur bestaand beleid moeten handhaven. Uit agendapunt 8 blijkt, dat er nog heel wat moet gebeuren. Doen we dat niet, dan kom je al snel tot de conclusie dat het beleid niet toereikend is en daarmee de veiligheid van de burger in het gedrang komt.

Ten slotte, we wensen alle mensen die op het moment dat het er werkelijk op aankomt en die dan bij dit onderwerp zijn betrokken veel wijsheid en sterkte toe bij het uitvoeren van hun taak. Nog een suggestie, misschien kunt u de vragen die in de commissie al zijn beantwoord, nu overslaan.

De heer **Roefs**: Mag ik vragen: is het voor u niet gemakkelijker, omdat u én voorzitter én portefeuillehouder bent, dat een ander tijdelijk het voorzitterschap overneemt? Het kan een collega-wethouder zijn.

De **voorzitter**: Ik heb met de griffier afgesproken, dat ik een sein krijg, fysiek en visueel, als ik mijn spreektijd te boven ga.

De heer **Roefs**: Ik neem toch niet aan, dat een voorzitter alleen op de spreektijd let, maar ook op interrupties en dat u daarop reageert. Anders hebben we een probleem.

De **voorzitter**: Dat doen we in goed overleg samen.

Ik merk, dat u breed instemt met het voorstel. Het is logisch en prettig, dat wordt gezegd dat we ons als gemeente moeten realiseren, dat we op langere termijn € 250.000,00 per jaar investeren. Je moet kunnen uitleggen en scherp blijven, dat je een kwaliteitsverbetering weet te bereiken.

Ik zal – als reactie op uw vragen – trachten niet in herhaling te vallen van de commissiediscussie, maar zal proberen de lijn er uit te halen.

Ik ben blij dat velen duidelijk aandacht hebben gevraagd voor enerzijds de zorg voor de vrijwilligers en anderzijds het behouden van het werkplezier. Dat is zeker een probleem. Door mensen in beroepsfuncties aan te stellen kunnen werkzaamheden, waarvoor vrijwilligers niet altijd tijd of plezier in hebben, van de vrijwilligers kunnen worden overgenomen. Op die manier blijven voor de vrijwilligers met name de repressieve taken over. De bedoeling is, dat als je de vaste beroepskern uitbreidt, sprake zal zijn voor een eerste uitruk. Het is een van de bijkomende voordelen. Het betekent niet dat een en ander van de vrijwilligers wordt overgenomen, maar de eerste klap kan plaatsvinden, later aangevuld door de vrijwilligers. Ik onderschrijf volledig dat de kans dat in de dorpen de vrijwillige brandweer geheel door beroepsbrandweer wordt overgenomen waanzinnig klein is.

Een punt, waarbij u ieder op eigen manier hebt stilgestaan is, dat je wel fantastische regels en mooie plannen kunt maken, maar als je gewoon de regels, die je al hebt gesteld, handhaaft, dan is het een stuk simpeler. Dat is de reflex van de rijksoverheid: als er wat misgaat, verzint men weer nieuwe regels, terwijl de oude nog niet zijn geïmplementeerd. Als je niet oppast, zie je dat met een wals over ons heen komen, op een aantal terreinen. Ik ben ontzettend benieuwd hoe de deregulering, de mindere regeltjes, die dit kabinet zicht voorstelt, uitpakken. Alles wat tot nu toe wordt verzonden heeft met meer regels te maken. Vanuit het veld is nadrukkelijk gezegd: het is prima, aan nieuwe regels heeft men geen behoefte. Laten we het uitwerken.

De heer **Haagsma**: Mag ik daarover een vraag stellen. Ik ben dan altijd nieuwsgierig naar de instrumenten, die wij als lokale politici hebben om te zeggen dat het niet moet. Het is niet meteen een oproep tot burgerlijke ongehoorzaamheid. De regels blijven van bovenaf komen. Hoe slaagt u er als lagere overheid in om duidelijk te maken, dat het niet altijd verstandig is?

De **voorzitter**: Wij hebben een vertegenwoordiger in het algemeen bestuur van de VNG. De VNG is een en andermaal bezig dit in het overleg met de kernministers, die voor de beleidsvelden van binnenslands bestuur verantwoordelijk zijn, aan de orde te stellen. Wetten worden ook op effectiviteit en doelmatigheid bekeken. Het antwoord is vaak: het kan niet anders. Dan zwijgt ook de VNG stil. Een wet is nu eenmaal een hogere regeling. We hebben met zijn allen beloofd, dat we de wetten zullen respecteren. Dat is een beetje de makke van het systeem waarin we zitten. De stoep wordt van bovenaf naar beneden leeg geveegd. Dat is met leuke dingen zo, maar ook met minder leuke dingen zoals regelgeving.

De heer **Roefs**: Mag ik daarbij opmerken dat het hier een voordeel is als je lid bent van een landelijke partij, die ook via de kanalen die daarvoor zijn op een juiste plaats zaken neerlegt. Dat is de reden waarom het voor de heer Haagsma zo moeilijk is.

De heer **Haagsma**: Dus het is gemakkelijk voor u, concludeer ik hieruit.

De heer **Roefs**: U weet dat wij er ook heel actief mee bezig zijn.

De heer **Haagsma**: Het betekent dus dat het voor u gemakkelijk is. Bij mevrouw Geluk heb ik daarvan niets gemerkt. Ik heb nog wel een paar onderwerpen waar de landelijke en provinciale politiek wat mij betreft wel wat meer lobbywerk voor zouden moeten doen, hier plaatselijk.

De heer **Roefs**: We hebben het nu over dit onderwerp.

De heer **Haagsma**: Het is duidelijk dat u er niet mee geconfronteerd wilt worden.

De heer **Van Domburg**: We zijn allemaal lid van een landelijke partij, evenals de heer Roefs.

De **voorzitter**: Gevraagd is ook naar het systeem. Opgemerkt is dat het jammer is dat er een risico-inventarisatie aan ten grondslag ligt. Ja en nee. Gekozen is voor een systeem: wat moeten we doen, los van elke risico-inventarisatie. Je moet ervoor zorgen dat je een aantal werkprocessen op een rij hebt. We hebben wel een risico-inventarisatie; het is een provinciale risico-inventarisatie, waarbij ook is ingezoomd op gemeenten.

Wij hebben gezegd dat, als je al een voorzet hebt gekregen vanuit het provinciale niveau, het met de keuze die we moesten maken en het worstelen met de beperkte middelen, we niet zelf zo'n inventarisatie maken. Er ligt dus een risico-inventarisatie, waarmee je in de uitwerking aan de gang gaat.

De verantwoordelijkheid van burgers en bedrijven. De heer Vermeulen, de CDA-fractie en anderen hebben die vraag gesteld. Het is de bedoeling, dat wij niet het werk van burgers en bedrijven gaan overnemen. We gaan burgers en bedrijven bevragen hoe zij hun verantwoordelijkheid hebben waargemaakt. Je moet omschrijven waaraan het product ongeveer moet voldoen; dat product moeten we vervolgens beoordelen. Het is niet om werk naar je toe te trekken, maar om hen te stimuleren het eigen werk goed te doen. Je moet het wel kunnen checken en controleren, alsmede eventueel zeggen: daar mag nog een schepje bovenop, daar mag nog wat bij.

De heer Vermeulen zegt ook dat wordt gekozen voor preventie boven repressie. Waar blijkt dat uit? Als je het goed zou willen doen, dan heb je het dubbele van je budget nodig. We hebben de top vijf uit de drie kolommen gecombineerd en gekeken, of daar sprake is van een soort synergie-effect is. Je kiest de theoretische benadering en in de uitwerking is het misschien wat minder helder herkenbaar, omdat je compromissen moet sluiten. De preventiekant zit nadrukkelijk in de top vijf van de drie blokken. Per saldo zit het er in de uitwerking heel goed in.

De heer Bakker heeft gevraagd naar onder andere de gevolgen van stroomuitval en effecten voor andere zaken, hoogwerker e.d. In de commissie heb ik verteld, dat we voor de millenniumnacht hebben geïnventariseerd hoeveel mensen afhankelijk zijn van stroom voor bijvoorbeeld een nierdialyseapparaat, voor hartbewakingsapparatuur thuis, verzorgingshuizen, ziekenhuis. Het was een waardevol gegeven. We hebben nu afspraken gemaakt, dat we het weten en we hopen dat de meldingen zodanig zijn, dat we via de GGD daarvan op de hoogte blijven. We hebben nu inzicht in de situatie. We hebben bij het millennium een draaiboek gemaakt. Dat deze zaken wordt door dit soort dreigingen steeds beter.

Mevrouw Wondergem vraagt of het een kameelneus is die we zien en komt er een kameel achteraan? Nee, wel is gezegd dat als we met elkaar besluiten – overdreven gesteld – in Emmelhage veel hoogbouw realiseren, dan moet je de effecten daarvan in een soort veiligheidsrapportage aangeven wat de consequenties zijn voor de veiligheid. Dat is, dat je denken over veiligheid ook in het ruimtelijke ordeningsproces naar voren moet halen. Je moet daaruit consequenties trekken.

Het is niet een automatisme dat het er komt, maar het is een gevolg van keuzen die we hier met elkaar maken.

Zo is het met meer dingen die aan elkaar vastzitten. De opmerking, dat hoe je het ook voorbereidt, altijd is sprake van de menselijke factor die de zwakke schakel is, is terecht. Het blijkt bij ieder ongeval, maar het is geen reden om het in de voorbereiding niet goed te doen. Probeer het daarin zo veel mogelijk te zoeken in de wetenschap, dat de menselijke factor altijd blijft.

Ik ga even naar mevrouw Geluk. We hoeven niet de discussie van de commissie over te doen. Uw vragen waren ook wat andere. Er is gewerkt op basis van een inventarisatie: wat hebben we en wat hadden we moeten hebben.

Het is een wat andere manier van benaderen van de kaders. Met de uitwerking daarvan hebben wij getracht u mee te nemen met de drie benaderingswijzen: via welke lijn leg je het uit. Dat is het begin van de kaderstelling. Bij de rolverdeling tussen college en raad hoort het tot de verantwoordelijk van het college met voorstellen te komen. Op een zo breed spectrum kun je, als je dat probeert kaderstellend opbouwen, al wordt het moeilijk. We hebben getracht dit in te dikken, door aan te geven wat je moet doen. De financiën zijn, zeker in tijden van bezuinigingen, een scherp financieel kader.

De wettelijke regelgeving is ook een kader. Veel meer doen we niet dan het wettelijke kader invullen. Zoals gezegd, we komen op 70% en denken dat we het netjes hebben ingevuld. Er is nog altijd een gaatje van 30%. We hebben getracht op een verantwoorde manier invulling te geven aan de wettelijke kaders.

Het is goed dat u spreekt over meetbare doelen. We moeten ook laten zien wat we gaan doen, hoe we het gaan doen en wat de effecten zijn. Op de een of andere manier moeten we dat in de uitwerking kunnen uitleggen.

Voorts het punt van de handhaving, dat vrijwel alle fracties hebben genoemd. In het begin heb ik het al gezegd: nieuwe regels stellen is mooi, maar als je deze niet handhaaft, dan wordt het niets. Het is heel erg belangrijk, dat je inderdaad handhaaft. Om een klein voorbeeld te noemen: toen het ongeluk in Volendam net was gebeurd, kwam kort hierna een verzoek voor het jaarlijkse kinderfeest in de Prins Willem-Alexanderhal. Men had een gebruiksvergunning voor X-mensen. Het aantal kinderen dat er zat was 2,5 keer. De vraag was toen: laten we het feest wel of niet doorgaan. Met de problematiek, die er bij zit, hebben we gezegd dat niet te doen. Er is een gebruiksvergunning en je moet er niet 2,5 keer over heen gaan. Het was op dat moment best vervelend. Het is ook een vorm van handhaven. Handhaven betekent ook, dat je wel eens impopulaire dingen moet zeggen, zonder dat je de regel leidend moet laten zijn en er niet bij moet nadenken.

Die spanning zit er in het kader van de handhaving in. Het kan niet zijn dat je handhaaft wat je leuk vindt en wat je niet leuk vindt, laat gaan.

De heer **Haagsma**: Mag ik hieruit de conclusie trekken, dat u de voorgaande jaren wel heeft geaccepteerd dat het feest is gehouden? Naar aanleiding van gebeurtenissen heeft u strakker naar de regels gekeken?

De **voorzitter**: Dat was voor Volendam en het was een gebruik dat het zo gebeurde. Automatisch werd vergunning verleend. Het maakt je scherp om dit soort dingen te bedenken.

De heer **Vermeulen**: U sprak net over de VNG en de bijdrage van de VNG aan de regelgeving. Een tweede aspect dat de VNG ook meeneemt – en het staat in een tussenzin op bladzijde 5 onderaan – is het financiële verhaal, met name op de wat langere termijn. Ik heb er een vraag over gesteld, maar heb er niets over gehoord. Misschien kunt u er iets meer over zeggen. Het gaat dan met name om de periode na 2006 – 2010.

De **voorzitter**: De VNG is samen met de koepels van de brandweer en de GGD bezig om de druk op het kabinet op te voeren: of het te laten doen wat het moet doen. Daar is nog altijd een enorme achterstand van wat het rijk zou moeten betalen in de bijdragen aan de gemeenten.

Bij de afgelopen kabinetsformatie heeft de VNG het hele pakket weer neergelegd.

Het is triest te moeten constateren, dat er niets van is verzilverd. Er is wel wat politie bij gekomen, meer voor de openbare orde en veiligheid. Dus in de politie/justitie kolom, maar niet op dit terrein. Daarvoor is geen geld gekomen. Het is beroerd, maar het is waar.

De heer **Haagsma**: Mijnheer de Voorzitter. De Politieke Unie heeft in eerste instantie al gesteld, dat we instemmen met het voorstel. Uw beantwoording heeft daarin geen verandering teweeg gebracht. Het enige dat ik wil toevoegen is, dat voor de hoogleraar, die ik heb verricht blijktbaar nog veel zendingswerk te verrichten is, met name bij provincies en rijksoverheid. Ik stel voor dat de heer Mulder deze hoogleraar eens uitnodigt, misschien op een VNG-congres.

De **voorzitter**: U had een heel interessant betoog, met daarin een bepaalde samenhang. De heer Ahlen sprak vorige week zijn oratie uit en nam daarmee het hoogleraarschap op zich. Hij doet dit voor de helft betaald door het Nibra. Dat is een club die mij enigszins ter harte gaat. Hij heeft een pragmatische benadering. Ook de wijze waarop hij een en ander brengt is indringend.

Hij gebruikt geen moeilijke woorden, maar zegt precies waar de problemen zitten.

Ik hoop, dat hij door zijn status als hoogleraar de kans krijgt om waar dan ook zijn verhaal te doen en mensen te doordringen van de noodzaak om heel praktisch en zakelijk bezig te zijn met dingen die we moeten doen en die zaken ook goed te doen. Ik onderschrijf dit.

De heer **Nijdam**: Mijnheer de Voorzitter. Ik heb behoefte even naar mevrouw Geluk te kijken. U sprak over de ladderwagen. Wat bedoelt u daarmee? Het is mij niet duidelijk en ik houd niet van onduidelijkheden. Het is maar een detail, maar ik wil het weten.

Mevrouw **Geluk**: Op welke verdieping woont u.

De heer **Nijdam**: Ik woon op de derde verdieping. Missen wij een ladderwagen bij de gemeentelijke brandweer?

Mevrouw **Geluk**: Voor zover wij hebben begrepen hebben we geen hoge ladderwagen, maar misschien weet u meer dan wij.

De heer **Nijdam**: Ik heb gisteren een ladderwagen zien staan bij het ongeval. Ik was erbij op het moment van de melding tot het moment dat het slachtoffer uit de woning is gehaald. Er is inderdaad een hoogwerker vanuit Lelystad gekomen.

Het is op een perfecte wijze gebeurd. Als we zelf de beschikking hadden over een hoogwerker had het voor het slachtoffer niets uitgemaakt. Hebben we nu wel of geen ladderwagen?

Mevrouw **Geluk**: Het gaat nu waarschijnlijk om technische woorden. Het zal waarschijnlijk om een hoogwerker gaan.

De heer **Nijdam**: Ik woon op de derde verdieping. Als ik bij brand uit mijn woning moet worden gehaald, dan kan het niet. Als moet worden geblust, dan hebben wij een ladderwagen.

De **voorzitter**: Even voor de duidelijkheid. Wij hebben een brandweerauto met een ladder en ook een losse ladder, maar we hebben niet het materieel dat heel hoog kan komen. Ik weet niet of je daarmee 2,5 verdieping haalt, maar veel hoger in ieder geval niet. Om duidelijkheid te hebben is het goed een excursie naar de brandweer te maken.

Zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

8. Beleidsontwikkeling integrale handhaving

Zonder beraadslaging en zonder hoofdelijke stemming besluit de gemeenteraad overeenkomstig het voorstel.

IX. Sluiting

De **voorzitter**: ik sluit de vergadering (22.15 uur)

Aldus vastgesteld in de vergadering van 23 oktober 2003

De griffier,

de voorzitter,